

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (trečioji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. lapkričio 15 d.*

„Bendra užsienio ir saugumo politika – Dėl PKK priimtose ribojamosios priemonės siekiant kovoti su terorizmu – Lėšų iššaldymas – Tarybos kompetencija – Galimybė trečiosios valstybės instituciją pripažinti kompetentinga institucija, kaip tai suprantama pagal Bendrąją poziciją 2001/931/BUSP – Sprendimų dėl lėšų iššaldymo faktinis pagrindas – Nuoroda į teroro aktus – Teisminė kontrolė – Pareiga motyvuoti – Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas“

Byloje T-316/14

Kurdistan Workers' Party (PKK), atstovaujama advokatų A. van Eik, T. Buruma ir M. Wijngaarden,
ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, iš pradžių atstovaujamą F. Naert ir G. Étienne, vėliau – F. Naert ir H. Marcos Fraile,

atsakovę,

palaikomą

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, iš pradžių atstovaujamos C. Brodie ir V. Kaye, vėliau – C. Brodie ir S. Brandon, dar vėliau – C. Brodie, C. Crane ir R. Fadoju, dar vėliau – C. Brodie, R. Fadoju ir P. Nevill, galiausiai – R. Fadoju,

ir

Europos Komisijos, iš pradžių atstovaujamos F. Castillo de la Torre ir D. Gauci, vėliau – D. Gauci, J. Norris-Usher ir T. Ramopoulos, galiausiai – J. Norris-Usher, T. Ramopoulos ir R. Tricot,

įstojusią į bylą šalių,

dėl pagal SESV 263 straipsnį pateikto prašymo panaikinti, pirma, 2014 m. vasario 10 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 125/2014, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialiųjų ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 714/2013 (OL L 40, 2014, p. 9), kiek šis aktas susijęs su ieškove, ir, antra, vėliau priimtus kitus aktus, kiek jie su ja susiję,

* Proceso kalba: anglų.

BENDRASIS TEISMAS (trečioji išplėstinė kolegija),

kuri sudaro pirmininkas S. Frimodt Nielsen, teisėjai V. Kreuzsitz, I. S. Forrester (pranešėjas), N. Póltorak ir E. Perillo,

posėdžio sekretorė K. Guzdek, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. balandžio 16 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2001 m. rugsėjo 28 d. Jungtinių Tautų Saugumo Taryba priėmė Rezoliuciją 1373 (2001), nustatančią plataus diapazono kovos su terorizmu, ypač kovos su terorizmo finansavimu, strategijas.
- 2 Manydama, kad Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijai 1373 (2001) įgyvendinti Europos Sąjunga privalo imtis veiksmų, Europos Sąjungos Taryba 2001 m. gruodžio 27 d. priėmė Bendrąją poziciją 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu (OL L 344, 2001, p. 93; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 1 t., p. 217). Konkrečiai Bendrosios pozicijos 2001/931 2 straipsnyje numatyta išaldyti su teroro aktais susijusių asmenų, grupių ir subjektų, išvardytų šios bendrosios pozicijos priede pateiktame sąrašė, lėšas ir kitą finansinį turtą ar ekonominius išteklius.
- 3 Tą pačią dieną, siekdama Sąjungos lygiu įgyvendinti Bendrojoje pozicijoje 2001/931 nustatytas priemones, Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu (OL L 344, 2001, p. 70; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 1 t., p. 207), ir Sprendimą 2001/927/EB, kuriuo patvirtinamas Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalyje numatytas sąrašas (OL L 344, 2001, p. 83). Šiame pirminiame sąrašė ieškovės pavadinimo nebuvo.
- 4 2002 m. gegužės 2 d. Taryba priėmė Bendrąją poziciją 2002/340/BUSP, kuria atnaujinama Bendroji pozicija 2001/931 (OL L 116, 2002, p. 75). Bendrosios pozicijos 2002/340 priedu atnaujintas asmenų, grupių ir subjektų, kuriems taikomos Bendrojoje pozicijoje 2001/931 numatytos ribojamosios priemonės, sąrašas ir jį, be kita ko, įtrauktas ieškovės *Kurdistan Workers' Party* (PKK) pavadinimas; ji įvardyta taip: „Kurdistano darbininkų partija (PKK)“.
- 5 Tą pačią dieną Taryba taip pat priėmė Sprendimą 2002/334/EB, kuriuo įgyvendinama Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir panaikinamas Sprendimas 2001/927 (OL L 116, 2002, p. 33). Šiuo sprendimu PKK pavadinimas įtrauktas į Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalyje numatytą sąrašą ir jis suformuluotas taip pat kaip ir Bendrosios pozicijos 2002/340 priede.
- 6 Pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalį ir Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį šie aktai vėliau buvo nuolat atnaujinami. PKK pavadinimas visada buvo paliekamas grupių ir subjektų, kuriems taikomos minėtuose aktuose numatytos ribojamosios priemonės, sąrašuose, pridėtuose prie šių aktų (toliau – ginčijami sąrašai). Nuo 2004 m. balandžio 2 d. šis subjektas į ginčijamus sąrašus įtrauktas tokiu pavadinimu: „Kurdistano darbininkų partija (PKK) (dar žinoma kaip KADEK; dar žinoma kaip KONGRA-GEL)“.

- 7 2014 m. vasario 10 d. Taryba, be kita ko, priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 125/2014, kuriuo įgyvendinama Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas Nr. 714/2013 (OL L 40, 2014, p. 9); juo ribojamosios priemonės paliktos taikyti ieškovei ir toliau. Įgyvendinimo reglamento Nr. 125/2014 motyvų pareiškimas buvo grindžiamas, be kita ko, 2001 m. kovo 29 d. *Home Secretary* (vidaus reikalų ministras, Jungtinė Karalystė) įsakymu dėl PKK uždraudimo pagal *UK Terrorism Act 2000* (2000 m. Jungtinės Karalystės kovos su terorizmu įstatymas) (toliau – Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministro įsakymas), iš dalies papildytu 2006 m. liepos 14 d. įsakymu, įsigaliojusiu 2006 m. rugpjūčio 14 d., siekiant atsižvelgti į kitus PKK pavadinimus – „KADEK“ ir „Kongra Gel Kurdistan“ (toliau – 2006 m. liepos 14 d. įsakymas); Jungtinių Amerikos Valstijų vyriausybės sprendimu priskirti PKK prie „užsienio teroristinės organizacijos“ (*foreign terrorist organisation*) pagal iš dalies pakeisto *US Immigration and Nationality Act* (JAV imigracijos ir pilietybės įstatymas) 219 skirsnį (toliau – sprendimas priskirti prie FTO) ir Jungtinių Amerikos Valstijų vyriausybės sprendimu priskirti PKK prie „pasaulinių teroristų“ (*pecially designated global terrorist*) pagal *Executive Order 13224* (Prezidento dekretas Nr. 13224) (toliau – sprendimas priskirti prie SDGT). Be to, šiame motyvų pareiškime pateiktas virtinės įvykių, įvykusių nuo 2003 m. lapkričio mėn. iki 2011 m. spalio mėn. ir laikytinų teroro aktais, tariamai priskirtiniais PKK, sąrašas, taip pat paminėti kai kurie Turkijos Respublikos saugumo teismų sprendimai. Šis ieškinyis iš pradžių buvo pareikštas dėl Reglamento Nr. 125/2014.

Procesas ir nauji įvykiai vykstant procesui

- 8 2014 m. gegužės 1 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį; juo prašoma panaikinti Įgyvendinimo reglamentą Nr. 125/2014, kiek jis su ja susijęs, ir netaikyti jai Reglamento Nr. 2580/2001.
- 9 Vykstant rašytinei proceso daliai, 2014 m. rugsėjo 15 d. aktu Taryba pateikė atsiliepiamą į ieškinį; prie jo, be kita ko, pridėtas Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministro įsakymas, 2006 m. liepos 14 d. įsakymas, sprendimas priskirti prie FTO, sprendimas priskirti prie SDGT, kai kurios *Office of the US Coordinator for counterterrorism of the US Department of State* (JAV užsienio reikalų ministerijos kovos su terorizmu koordinatorių biuras, Jungtinės Amerikos Valstijos) metinės ataskaitos ir įvairūs spaudos straipsniai. 2015 m. kovo 31 d. aktu Taryba pateikė tripliką; prie jo, be kita ko, pridėtos 2013 m. balandžio 23 d. *cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas, Prancūzija) sprendimo ir 2014 m. gegužės 21 d. *Cour de cassation* (Kasacinis Teismas, Prancūzija) sprendimo ištraukos.
- 10 Aktu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2014 m. rugsėjo 8 d.) Europos Komisija paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Tarybos reikalavimų. 2015 m. sausio 7 d. nutartimi, priimta pagal 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 116 straipsnio 1 dalį, Bendrojo Teismo trečiosios kolegijos pirmininkas leido įstoti į bylą. Aktu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2015 m. kovo 19 d.) Komisija pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą. Ieškovė ir Taryba pateikė savo pastabas per nustatytus terminus.
- 11 Aktu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2015 m. birželio 29 d.) Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Tarybos reikalavimų. 2015 m. rugpjūčio 12 d. sprendimu, priimtu pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 144 straipsnio 4 dalį, Bendrojo Teismo trečiosios kolegijos pirmininkas leido įstoti į bylą, tačiau Jungtinei Karalystei buvo suteiktos tik 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 116 straipsnio 6 dalyje numatytos teisės.
- 12 2016 m. gegužės 16 d. sprendimu, priimtu pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 70 straipsnio 1 dalį, Bendrojo Teismo trečiosios kolegijos pirmininkas sustabdė bylos nagrinėjimą, kol bus priimti sprendimai bylose *A ir kt.* (C-158/14), *Taryba / LTTE* (C-599/14 P) ir *Taryba / Hamas* (C-79/15 P). Priėmus 2017 m. kovo 14 d. Sprendimą *A ir kt.* (C-158/14, EU:C:2017:202), 2017 m. liepos 26 d. Sprendimą *Taryba / LTTE* (C-599/14 P, EU:C:2017:583) ir 2017 m. liepos 26 d. Sprendimą *Taryba / Hamas* (C-79/15 P, EU:C:2017:584), bylos nagrinėjimas buvo atnaujintas.

- 13 2017 m. rugsėjo 5 d. sprendimu, priimtu taikant proceso organizavimo priemonę pagal Procedūros reglamento 89 straipsnio 3 dalies c punktą, Bendrasis Teismas (trečioji kolegija) paprašė šalių pateikti savo pastabas dėl 2017 m. kovo 14 d. Sprendimo *A ir kt.* (C-158/14, EU:C:2017:202), 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE* (C-599/14 P, EU:C:2017:583) ir 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / Hamas* (C-79/15 P, EU:C:2017:584).
- 14 Aktu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2017 m. rugsėjo 29 d.) ieškovė pateikė pastabas dėl 2017 m. kovo 14 d. Sprendimo *A ir kt.* (C-158/14, EU:C:2017:202), 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE* (C-599/14 P, EU:C:2017:583) ir 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / Hamas* (C-79/15 P, EU:C:2017:584). Pirma, ji teigia, kad 2017 m. kovo 14 d. Sprendime *A ir kt.* (C-158/14, EU:C:2017:202) galutinai neišspręsti teisės klausimai, nurodyti jos ieškinio pirmajame ir antrajame pagrinduose. Antra, jos nuomone, iš 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE* (C-599/14 P, EU:C:2017:583) ir 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / Hamas* (C-79/15 P, EU:C:2017:584) matyti, kad toks teroro aktais laikomų įvykių sąrašas, koks yra naudojamas nagrinėjamu atveju, negali būti pripažintas kompetentingos nacionalinės institucijos sprendimu; Taryba motyvų pareiškimuose dėl trečiųjų valstybių institucijų sprendimų turi pateikti informaciją, kuria remiantis būtų galima manyti, kad ji patikrino, ar paisyta ieškovės teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą, o to nagrinėjamu atveju ji nepadarė; tai, kad nuo nacionalinių sprendimų, kuriais remiantis ieškovės pavadinimas pirmą kartą buvo įtrauktas į ginčijamus sąrašus, praėjo reikšmingas laiko tarpas, gali įpareigoti Tarybą pateikti papildomų argumentų, kurie pateisintų ieškovės pavadinimo palikimą ginčijamuose sąrašuose. Ieškovė taip pat pateikia 2017 m. rugsėjo 14 d. *cour d'appel de Bruxelles* (Briuselio apeliacinis teismas, Belgija) sprendimą; jame padaryta išvada, kad ieškovė negali būti laikoma teroristine organizacija ir kad „Kurdistano laisvės sakalams“ (TAK) priskirtinų veiksmų negalima priskirti PKK.
- 15 Aktais (juos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2017 m. spalio 5 d.) Taryba ir Komisija pateikė savo pastabas dėl 2017 m. kovo 14 d. Sprendimo *A ir kt.* (C-158/14, EU:C:2017:202), 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE* (C-599/14 P, EU:C:2017:583) ir 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / Hamas* (C-79/15 P, EU:C:2017:584). Jos teigia, kad, atsižvelgiant į 2017 m. kovo 14 d. Sprendimą *A ir kt.* (C-158/14, EU:C:2017:202), ieškovės nurodyti pirmasis ir antrasis ieškinio pagrindai turi būti atmesti. Be to, 2017 m. liepos 26 d. Sprendimas *Taryba / LTTE* (C-599/14 P, EU:C:2017:583) patvirtina, kad, siekdama palikti ieškovės pavadinimą ginčijamuose sąrašuose, Taryba gali remtis trečiųjų valstybių institucijų sprendimais ir duomenimis, kurie nėra kompetentingų nacionalinių institucijų sprendimai.
- 16 2014 m. liepos 22 d. Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 790/2014, kuriuo įgyvendinama Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas Nr. 125/2014 (OL L 217, 2014, p. 1), ribojamosios priemonės paliktos taikyti ieškovei ir toliau, nepakeitus jos pavadinimo palikimą pagrindžiančių motyvų.
- 17 Raštu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2014 m. rugpjūčio 20 d.) ieškovė paprašė leisti patikslinti savo reikalavimus taip, kad jos ieškinio pagrindai ir reikalavimai *mutatis mutandis* būtų taikomi Reglamentui Nr. 790/2014 ir jo motyvų pareiškimui. Rašte (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2014 m. rugsėjo 15 d.) Taryba nepateikė prieštaravimų dėl ieškovės prašymo ir *mutatis mutandis* rėmėsi atsiliepimu į ieškinį.
- 18 2015 m. kovo 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2015/513, kuriuo įgyvendinama Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas Nr. 790/2014 (OL L 82, 2015, p. 1), ir tos pačios dienos Tarybos sprendimu (BUSP) 2015/521, kuriuo atnaujinamas ir iš dalies keičiamas asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931 dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu 2, 3 ir 4 straipsniai, sąrašas ir panaikinamas Sprendimas 2014/483/BUSP (OL L 82, 2015, p. 107), ribojamosios priemonės paliktos taikyti ieškovei ir toliau.

- 19 2015 m. kovo 27 d. raštu (jis ieškovei įteiktas 2015 m. balandžio 1 d.) Taryba pateikė ieškovei motyvų pareiškimą dėl jos pavadinimo palikimo ginčijamuose sąrašuose. 2015 m. kovo 27 d. rašte Taryba, atsakydama į ieškovės pateiktus argumentus, nurodė, jog tai, kad tarp kovotojų su grupuote „Islamo valstybė“ yra kurdų grupių, neturi įtakos jos vertinimui, pagal kurį PKK atitinka Bendrojoje pozicijoje 2001/931 numatytus priskyrimo kriterijus. Prie šio rašto pridėtame motyvų pareiškime Taryba rėmėsi trimis nacionalinių sprendimų grupėmis, t. y. pirma, Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministro įsakymu, iš dalies papildytu 2006 m. liepos 14 d. įsakymu; antra, sprendimu priskirti prie FTO ir sprendimu priskirti prie SDGT; ir, trečia, 2011 m. lapkričio 2 d. *tribunal de grande instance de Paris* (Paryžiaus apygardos teismas, Prancūzija) sprendimu, kuriuo Kurdų kultūros centras „Ahmet Kaya“ nuteistas už dalyvavimą nusikalstamame susivienijime siekiant rengti teroro aktą ir už teroristinės grupės finansavimą; šis sprendimas apeliacinėje instancijoje patvirtintas 2013 m. balandžio 23 d. *cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas) sprendimu, o kasacinėje instancijoje – 2014 m. gegužės 21 d. *Cour de cassation* (Kasacinis Teismas, Prancūzija) sprendimu (toliau kartu – Prancūzijos teismų sprendimai). Taryba konstatavo, kad kiekvienas iš šių nacionalinių sprendimų yra kompetentingos institucijos sprendimas, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį, ir tebegalioja. Toliau ji nurodė, kad nagrinėjo, ar jos turimi duomenys leidžia išbraukti PKK pavadinimą iš ginčijamų sąrašų, tačiau tokių duomenų nebuvo. Ji taip pat nurodė maniusi, jog PKK pavadinimo įtraukimą į ginčijamus sąrašus pagrindžiantys motyvai tebegalioja, ir padarė išvadą, kad PKK pavadinimas turi būti paliktas ginčijamuose sąrašuose.
- 20 Be to, prie motyvų pareiškimo pridėtas kiekvieno nacionalinio sprendimo aprašymas, kuriame pateikiama terorizmo sąvokos apibrėžtis nacionalinėje teisėje, taikytino nacionalinio administracinio ir teismo proceso aprašymas, procedūros eigos ir vėlesnių veiksmų, kurių imtasi dėl nagrinėjamo nacionalinio sprendimo, santrauka, kompetentingų institucijų išvadų dėl ieškovės santrauka, faktinių aplinkybių, kuriomis rėmėsi šios kompetentingos institucijos, aprašymas ir išvada, kad šios faktinės aplinkybės yra teroro aktai, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalį. Tačiau šiame motyvų pareiškime nebėra nei nuorodos į Turkijos Respublikos saugumo teismų sprendimus, nei įvykių, laikytinų tariamai ieškovei priskirtiniais teroro aktais, sąrašo, o tai buvo paminėta ankstesniuose motyvų pareiškimuose.
- 21 Raštu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2015 m. gegužės 26 d.) ieškovė paprašė leisti patikslinti savo reikalavimus taip, kad jos ieškinio pagrindai ir reikalavimai *mutatis mutandis* būtų taikomi Įgyvendinimo reglamentui 2015/513, Sprendimui 2015/521 ir jų motyvų pareiškimui. Savo pareiškime dėl ieškinio patikslinimo ieškovė, be kita ko, teigia, kad Taryba neatsižvelgė į argumentus dėl PKK dalyvavimo kovoje su grupuote „Islamo valstybė“. Dėl Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministro įsakymo pažymėtina, jog ji ginčija aplinkybės, kad šis įsakymas buvo paliktas nepakeistas 2014 m. gruodžio mėn. atlikus peržiūrą, reikšmingumą, nes peržiūra atlikta ne jos prašymu. Ji taip pat teigia, kad 2014 m. įvykių, kuriais rėmėsi Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministras, aprašymas motyvų pareiškime yra pernelyg abstraktus, kad būtų galima daryti išvadą, jog šie įvykiai yra PKK priskirtini teroro aktai. Ji neigia ir atsakomybę už šiuos įvykius, kuriuos tariamai įvykdė nuo PKK atskira grupė, ir nesutinka, kad juos galima laikyti teroro aktais. Be to, dėl sprendimo priskirti prie FTO ir sprendimo priskirti prie SDGT ieškovė teigia, kad jai priskirtinų įvykių aprašymas taip pat yra pernelyg abstraktus, kad būtų galima daryti išvadą, jog tai yra teroro aktai, už kuriuos atsakomybė tenka PKK. Dėl Prancūzijos teismų sprendimų ieškovė teigia, kad jais negalima vadovautis dėl to, kad jie skirti kitam subjektui, o ne PKK, ir grindžiami nepatikrinta informacija.
- 22 Raštu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2015 m. birželio 12 d.) Taryba pateikė pastabas dėl ieškovės prašymo dėl ieškinio reikalavimų patikslinimo. Tarybai, be kita ko, kilo abejonių dėl to, ar ieškovė laikėsi 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies, ir ji *mutatis mutandis* rėmėsi atsiliepimu į ieškinį. Vis dėlto Taryba nepateikė jokių prieštaravimų dėl ieškovės prašomo ieškinio turinio išplėtimo.

- 23 Vėliau ieškovės pavadinimas buvo paliekamas ginčijamuose sąrašuose kas pusmetį atlikus peržiūrą. Todėl ieškovė prašė leisti patikslinti savo reikalavimus taip, kad jos ieškinio pagrindai ir reikalavimai *mutatis mutandis* apimtų naujus Tarybos priimtus teisės aktus.
- 24 2015 m. liepos 31 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2015/1325, kuriuo įgyvendinama Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas 2015/513 (OL L 206, 2015, p. 12), ir tos pačios dienos Tarybos sprendimu (BUSP) 2015/1334, kuriuo atnaujinamas asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931 2, 3 ir 4 straipsniai, sąrašas ir panaikinamas Sprendimas 2015/521 (OL L 206, 2015, p. 61), ribojamosios priemonės paliktos taikyti ieškovei ir toliau, nepakeitus jos pavadinimo palikimą pagrindžiančio motyvo.
- 25 Pareiškimu dėl ieškinio patikslinimo (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2015 m. rugsėjo 15 d.) ieškovė pagal Procedūros reglamento 86 straipsnio 2–4 dalis patikslino ieškinį taip, kad jis taip pat apimtų Reglamento 2015/1325 ir Sprendimo 2015/1334 panaikinimą, kiek šie aktai su ja susiję. 2015 m. spalio 8 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktose pastabose Taryba atsižvelgė į šį patikslinimą.
- 26 2015 m. gruodžio 21 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2015/2425, kuriuo įgyvendinama Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas 2015/1325 (OL L 334, 2015, p. 1), ribojamosios priemonės paliktos taikyti ieškovei ir toliau, nepakeitus jos pavadinimo palikimą pagrindžiančio motyvo.
- 27 Pareiškimu dėl ieškinio patikslinimo (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2016 m. vasario 18 d.) ieškovė patikslino ieškinį taip, kad jis apimtų ir Reglamento 2015/2425 panaikinimą, kiek šis aktas su ja susijęs. 2016 m. kovo 15 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktose pastabose Taryba atsižvelgė į šį patikslinimą.
- 28 2016 m. liepos 12 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2016/1127, kuriuo įgyvendinama Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas 2015/2425 (OL L 188, 2016, p. 1), ribojamosios priemonės paliktos taikyti ieškovei ir toliau, nepakeitus jos pavadinimo palikimą pagrindžiančio motyvo.
- 29 Pareiškimu dėl ieškinio patikslinimo (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2016 m. rugsėjo 9 d.) ieškovė patikslino ieškinį taip, kad jis apimtų ir Reglamento 2016/1127 panaikinimą, kiek šis aktas su ja susijęs.
- 30 2016 m. sausio 27 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2017/150, kuriuo įgyvendinama Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas 2016/1127 (OL L 23, 2017, p. 3), ribojamosios priemonės paliktos taikyti ieškovei ir toliau, nepakeitus jos pavadinimo palikimą pagrindžiančio motyvo.
- 31 Pareiškimu dėl ieškinio patikslinimo (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2017 m. kovo 23 d.) ieškovė patikslino ieškinį taip, kad jis apimtų ir Reglamento 2017/150 panaikinimą, kiek šis aktas su ja susijęs. 2017 m. rugpjūčio 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktose pastabose Taryba atsižvelgė į šį patikslinimą. Be to, ji nurodė 2017 m. kovo 14 d. Sprendimą *A ir kt.* (C-158/14, EU:C:2017:202), 2017 m. liepos 26 d. Sprendimą *Taryba / LTTE* (C-599/14 P, EU:C:2017:583) ir 2017 m. liepos 26 d. Sprendimą *Taryba / Hamas* (C-79/15 P, EU:C:2017:584), teigdama, kad ieškinys turėtų būti atmestas.
- 32 2017 m. rugpjūčio 4 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2017/1420, kuriuo įgyvendinama Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas 2017/150 (OL L 204, 2017, p. 3), ir tos pačios dienos Tarybos sprendimu (BUSP) 2017/1426, kuriuo atnaujinamas asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931 2, 3 ir 4 straipsniai,

sąrašas ir panaikinamas Sprendimas (BUSP) 2017/154 (OL L 204, 2017, p. 95), ribojamosios priemonės paliktos taikyti ieškovei ir toliau, nepakeitus jos pavadinimo palikimą pagrindžiančio motyvo.

- 33 Pareiškimu dėl ieškinio patikslinimo (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2017 m. rugsėjo 29 d.) ieškovė patikslino ieškinį taip, kad jis taip pat apimtų Reglamento 2017/1420 ir Sprendimo 2017/1426 panaikinimą, kiek šie aktai su ja susiję. 2017 m. spalio 27 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktose pastabose Taryba atsižvelgė į šį patikslinimą. Be to, dėl ieškovės pateikto *cour d'appel de Bruxelles* (Briuselio apeliacinis teismas) sprendimo Taryba teigia, kad jame nekliamas klausimas dėl ieškovės priskyrimo prie teroristinės organizacijos. Pirmą, nagrinėjamame sprendime pripažįstama, kad PKK nepriskyrimą prie teroristinės organizacijos lemia Belgijos baudžiamosios teisės ypatumai. Antra, *cour d'appel de Bruxelles* (Briuselio apeliacinis teismas) sprendime pažymėta, kad smurto veiksmai buvo atlikti vykstant ieškovės ir Turkijos valdžios institucijų konfliktui nuo paliaubų pabaigos 2015 m. Trečia, savo sprendime *cour d'appel de Bruxelles* (Briuselio apeliacinis teismas) laikėsi nuomonės, jog negalima daryti užtikrintos išvados, kad, remiantis bylos medžiaga, TAK veiksmai gali būti priskirti PKK, tačiau tame sprendime paminėtas Vokietijos teismo sprendimas, kuriame padaryta priešinga išvada.
- 34 Trečiosios kolegijos siūlymu Bendrasis Teismas, taikydamas Procedūros reglamento 28 straipsnį, nusprendė perduoti bylą nagrinėti išplėstinei kolegijai.
- 35 Teisėjo pranešėjo siūlymu Bendrasis Teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.
- 36 Šalys buvo išklaustytos ir atsakė į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus per 2018 m. balandžio 16 d. posėdį. Tame posėdyje priminusi savo poziciją dėl tarptautinės humanitarinės teisės reikšmės aiškinant teroro akto sąvoką, ieškovė informavo Bendrąjį Teismą apie sprendimą atsisakyti pirmojo ieškinio pagrindo; tai pažymėta teismo posėdžio protokole. Pasibaigus posėdžiui, buvo užbaigta žodinė proceso dalis ir pradėti pasitarimai byloje.

Šalių reikalavimai

- 37 Patikslinusi savo reikalavimus, ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti įgyvendinimo reglamentus Nr. 125/2014, 790/2014, 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 ir 2017/1420, sprendimus 2015/521, 2015/1334 ir 2017/1426, kiek jie su ja susiję, taip pat jų motyvų pareiškimus (toliau – ginčijami aktai),
 - priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 38 Taryba, palaikoma Komisijos ir Jungtinės Karalystės, Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti visą ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl esmės

- 39 Grįsdama savo reikalavimus panaikinti ginčijamus aktus ieškovė iš esmės nurodo aštuonis ieškinio pagrindus. Pirmasis ieškinio pagrindas, kurį ieškovė atsiėmė per teismo posėdį, grindžiamas tarptautinės ginkluotų konfliktų teisės pažeidimu. Konkrečiai ieškovė teigia, kad Bendroji pozicija 2001/931 prieštarauja tarptautinei humanitarinei teisei, nes taikoma per ginkluotą netarptautinio pobūdžio konfliktą įvykdytiems veiksams, kurie nėra karo nusikaltimai ir yra teisėti pagal ginkluotų konfliktų teisę. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas Bendrosios

pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalies pažeidimu, nes PKK pripažinta teroristine grupuote. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalies pažeidimu, nes ginčijami aktai nėra grindžiami kompetentingos nacionalinės institucijos sprendimu. Ginčijami aktai turėtų būti panaikinti visų pirma dėl to, kad jie iš dalies grindžiami trečiųjų valstybių sprendimais. Ketvirtasis ieškinio pagrindas grindžiamas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 51 straipsnio pažeidimu, nes ginčijami aktai iš dalies grindžiami informacija, gauta kankinant arba netinkamai elgiantis. Penktasis ieškinio pagrindas grindžiamas Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalies pažeidimu, nes Taryba neatliko tinkamos PKK pavadinimo įtraukimo į ginčijamus sąrašus peržiūros. Šeštasis ieškinio pagrindas grindžiamas proporcingumo ir subsidiarumo principų pažeidimu. Septintasis ieškinio pagrindas grindžiamas SESV 296 straipsnyje numatytos pareigos motyvuoti pažeidimu. Aštuntasis ieškinio pagrindas grindžiamas teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu.

40 Bendrasis Teismas mano tikslinga iš pradžių išnagrinėti septintąjį ieškinio pagrindą.

Dėl septintojo ieškinio pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu

41 Pateikdama septintąjį ieškinio pagrindą ieškovė iš esmės teigia, kad Taryba pažeidė pareigą motyvuoti, nes nepateikė realių ir tikslų motyvų, dėl kurių, atlikusi peržiūrą, nusprendė palikti PKK pavadinimą ginčijamuose sąrašuose. Visų pirma ieškovė teigia, kad Taryba nepaaiškino, kodėl nacionaliniai sprendimai, kuriais ji grindė PKK pavadinimo palikimą ginčijamuose sąrašuose, yra kompetentingos institucijos sprendimai, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį, nenurodė šių sprendimų motyvų, neišnagrinėjo, ar įvykiai, kuriais rėmėsi nacionalinės institucijos, gali būti laikomi teroro aktais, kaip tai suprantama pagal Bendrąją poziciją 2001/931, ir nenurodė priežasčių, dėl kurių šių sprendimų pakanka, kad būtų pateisintas tolesnis ribojamųjų priemonių taikymas PKK. Be to, dėl sprendimo priskirti prie FTO ir sprendimo priskirti prie SDGT pažymėtina, kad Taryba neišnagrinėjo, ar Jungtinėse Amerikos Valstijose yra veiksmingų procedūrinių garantijų.

42 Taryba ginčija šiuos argumentus ir mano, kad pateikdama ginčijamų aktų motyvų pareiškimą, aiškinant jį kartu su šiais aktais, įvykdė pareigą motyvuoti. Konkrečiai kalbant, tebegalioja motyvai, kuriais remiantis ieškovės pavadinimas pirmą kartą įtrauktas į ginčijamus sąrašus. Dėl Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministro įsakymo pažymėtina, kad Taryba remiasi 2008 m. spalio 23 d. Sprendimu *People's Mojahedin Organization of Iran / Taryba* (T-256/07, EU:T:2008:461), kuris susijęs su tuo pačiu įsakymu ir kuriame Bendrasis Teismas nusprendė, kad Taryba, nurodydama šį įsakymą ir teroro aktais laikytinų įvykių sąrašą, įvykdė pareigą motyvuoti. Dėl sprendimų priskirti prie FTO ir SDGT Taryba, be kita ko, teigia, kad motyvų pareiškime esantys duomenys buvo pakankamai tikslūs, kad ieškovė galėtų pateikti skundus kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, ir kad pateikdama informaciją ji įvykdė pareigą motyvuoti, kaip nurodyta 2017 m. liepos 26 d. Sprendime *Taryba / LTTE* (C-599/14 P, EU:C:2017:583) ir 2017 m. liepos 26 d. Sprendime *Taryba / Hamas* (C-79/15 P, EU:C:2017:584).

43 Šiuo klausimu primintina, kad pareiga nurodyti asmeniui jo nenaudai priimto akto motyvus, numatyta SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje ir įtvirtinta Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkte, yra teisės į gynybą paisymo principo dalis ir ja siekiama, viena vertus, suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar aktas yra pagrįstas, o jeigu jis turi trūkumų – ginčyti jo galiojimą Sąjungos teisme, ir, kita vertus, leisti šiam teismui vykdyti šio akto teisėtumo kontrolę (žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2013 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Trabelsi ir kt. / Taryba*, T-187/11, EU:T:2013:273, 66 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

44 Tokio akto motyvuose bet kuriuo atveju turi būti pateiktos faktinės aplinkybės ir teisiniai argumentai, kurie yra svarbiausi atsižvelgiant į šio akto struktūrą (žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 45 Pagal suformuotą jurisprudenciją tiek pradinio sprendimo išaldyti lėšas, tiek vėlesnių sprendimų motyvuose turi būti nurodytos ne tik Bendrosios pozicijos 2001/931 ir Reglamento Nr. 2580/2001 teisinės taikymo sąlygos, bet ir specifinės bei konkrečios priežastys, dėl kurių Taryba, pasinaudodama diskrecija, mano, kad suinteresuotajam asmeniui turi būti taikoma lėšų išaldymo priemonė (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Taryba / Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 52 punktą; 2014 m. spalio 16 d. Sprendimo *LTTE / Taryba*, T-208/11 ir T-508/11, EU:T:2014:885, 162 punktą ir 2015 m. kovo 25 d. Sprendimo *Central Bank of Iran / Taryba*, T-563/12, EU:T:2015:187, 55 punktą).
- 46 Dėl to Taryba privalo supažindinti asmenį arba subjektą, kuriam skirtos ribojamosios priemonės, su specifinėmis ir konkrečiomis priežastimis, dėl kurių mano, kad šių priemonių reikėjo imtis, išskyrus atvejus, kai perduoti tam tikrus duomenis draudžiama pagal imperatyvius reikalavimus, susijusius su Sąjungos ar jos valstybių narių saugumu arba jų tarptautiniais santykiais. Ji taip pat turi nurodyti faktines ir teises aplinkybes, nuo kurių priklauso atitinkamų priemonių teisinis pagrindimas, ir argumentus, dėl kurių jas priėmė (žr. 2009 m. liepos 9 d. Sprendimo *Melli Bank / Taryba*, T-246/08 ir T-332/08, EU:T:2009:266, 144 punktas).
- 47 Be to, motyvai turi atitikti nagrinėjamo akto pobūdį ir aplinkybes, kuriomis jis buvo priimtas. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes, ypač į akto turinį, motyvų, kuriais remiamasi, pobūdį ir į galimą adresatų arba kitų asmenų, su kuriais šis aktas tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, suinteresuotumą gauti paaiškinimus (2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran / Taryba*, T-228/02, EU:T:2006:384, 141 punktas; taip pat žr. 2014 m. spalio 16 d. Sprendimo *LTTE / Taryba*, T-208/11 ir T-508/11, EU:T:2014:885, 159 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Nurodant motyvus, nereikalaujama tiksliai nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes tai, ar akto motyvai yra pakankami, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet ir į priėmimo aplinkybes, taip pat nagrinėjamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą. Konkrečiai kalbant, asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu jis buvo priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis suprasti jam nustatytos priemonės reikšmę (2011 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, C-548/09 P, EU:C:2011:735, 82 punktas).
- 48 Taip suformuluota pareiga motyvuoti yra esminis Sąjungos teisės principas, nuo kurio gali būti nukrypstama tik dėl imperatyvių reikalavimų. Todėl iš principo apie motyvus suinteresuotajam asmeniui turi būti pranešama kartu su jo nenaudai priimtu aktu, ir motyvų stokos negali ištaisyti tai, kad suinteresuotasis asmuo apie akto motyvus sužino per procesą Sąjungos teisme (2011 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *HTTS / Taryba*, T-562/10, EU:T:2011:716, 32 punktas).
- 49 Taigi dėl sprendimų palikti taikyti ribojamąsias priemones asmeniui ar subjektui pažymėtina, kad Sąjungos teismas visų pirma turi patikrinti, ar paisyta SESV 296 straipsnyje numatytos pareigos motyvuoti, taigi, ar nurodyti motyvai yra pakankamai tikslūs ir konkretūs, taip pat, ar šie motyvai pagrįsti (žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 70 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 50 Atsižvelgiant į tai, reikia patikslinti, kad atitinkamas asmuo ar subjektas, pareikšdami ieškinį dėl jų palikimo ginčijamame sąraše, gali ginčyti visus duomenis, kuriais Taryba remiasi, siekdama įrodyti tebeegzistuojantį pavojų, kad jie gali dalyvauti teroristinėje veikloje, neatsižvelgiant į tai, ar šie duomenys gauti iš kompetentingos institucijos priimto nacionalinio sprendimo, ar kito šaltinio. Kilus ginčui, Taryba turi patvirtinti ginčijamų faktinių aplinkybių pagrįstumą, o Sąjungos teismas – patikrinti jų turinio teisingumą (žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 71 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 51 Primintina, kad Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnyje skiriamas pirminis asmens ar subjekto pavadinimo įtraukimas į ginčijamą sąrašą, kaip numatyta jo 4 dalyje, ir į sąrašą jau įtraukto asmens ar subjekto pavadinimo palikimas jame, kaip numatyta jo 6 dalyje (2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 58 punktas).
- 52 Be to, pagal jurisprudenciją, nagrinėjant asmens arba subjekto pavadinimo palikimo ginčijamame sąraše klausimą, svarbu tai, ar nuo šio asmens ar subjekto pavadinimo įtraukimo į minėtą sąrašą arba ankstesnės peržiūros faktinė padėtis pasikeitė taip, kad nebegalima daryti tos pačios išvados dėl atitinkamo asmens ar subjekto dalyvavimo teroristinėje veikloje (2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 46 punktas). Iš šios jurisprudencijos matyti, kad atlikdama peržiūrą pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalį Taryba gali palikti atitinkamą asmenį ar subjektą ginčijamame sąraše, jeigu prieina prie išvados, kad tebeegzistuoja pavojus, jog jie dalyvaus teroristinėje veikloje, kuri pateisino pirminį jų įtraukimą į šį sąrašą. Taigi asmens ar subjekto pavadinimo palikimas ginčijamame sąraše iš esmės reiškia pirminio įtraukimo pratęsimą (2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 51 punktas).
- 53 Be to, jeigu atsižvelgiant į praėjusį laiką ir dėl pasikeitusių konkrečiau atvejo aplinkybių vien tai, kad nacionalinis sprendimas, kuriuo buvo grindžiamas pirminis įtraukimas, tebegalioja, nebeleidžia daryti išvados, kad tebeegzistuoja pavojus, jog atitinkamas asmuo ar subjektas dalyvaus teroristinėje veikloje, Taryba privalo pagrįsti tokio asmens ar subjekto pavadinimo palikimą šiame sąraše, pateikdama naują situacijos įvertinimą, kuriame atsižvelgiama į naujausius faktus, patvirtinančius, kad šis pavojus dar egzistuoja (2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 54 punktas).
- 54 Būtent atsižvelgiant į šiuos principus reikia nagrinėti, ar ginčijami aktai yra pakankamai motyvuoti.
- 55 Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad įgyvendinimo reglamentų Nr. 125/2014 ir 790/2014 motyvų pareiškimas pagal struktūrą ir turinį skiriasi nuo reglamentų 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 ir 2017/1420, taip pat sprendimų 2015/521, 2015/1334 ir 2017/1426 motyvų pareiškimo. Atsižvelgiant į šiuos skirtumus, reikia atskirai išnagrinėti šias dvi ginčijamų aktų grupes.
- Dėl įgyvendinimo reglamentų Nr. 125/2014 ir 790/2014*
- 56 Pirmiausia konstatuotina, kad dėl įgyvendinimo reglamentų Nr. 125/2014 ir 790/2014 pateiktas toks pats motyvų pareiškimas; jo struktūra nurodoma toliau.
- 57 Pirma, Taryba apibendrina ankstesnę PKK veiklą nuo jos įsteigimo 1978 m. Tarybos teigimu, PKK nuo 1984 m. įvykdė virtualią teroro aktų ir šie išpuoliai toliau vykdomi, nepaisant nuo 2009 m. PKK vienašališkai skelbiamų paliaubų. Toliau Taryba pateikia 69 įvykių, įvykusių nuo 2003 m. lapkričio 14 d. iki 2011 m. spalio 19 d., kuriuos ji priskiria PKK ir laiko teroro aktais, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalį, sąrašą.
- 58 Antra, Taryba pažymi, kad 2001 m. kovo 29 d. Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministras priėmė įsakymą dėl PKK, kuriuo siekiama uždrausti PKK pagal 2000 m. Jungtinės Karalystės kovos su terorizmu įstatymą, ir ji šį įsakymą laiko kompetentingos institucijos sprendimu, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį. Ji taip pat pažymi, kad šį įsakymą nuolat peržiūrėjo administracinis komitetas ir jis tebegalioja.
- 59 Trečia, Taryba pažymi, kad JAV institucijos priėmė sprendimą priskirti PKK prie FTO pagal JAV imigracijos ir pilietybės įstatymo 219 skirsnį, o sprendimą priskirti PKK prie SDGT – pagal Prezidento dekretą Nr. 13224, ir ji šiuos sprendimus laiko kompetentingų institucijų sprendimais, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį. Ji taip pat pažymi, kad šiuos sprendimus dėl priskyrimo galima apskųsti JAV teisme ir jie tebegalioja.

- 60 Galiausiai Taryba pažymi, kad Turkijos Respublikos saugumo teismai priėmė tam tikrų sprendimų dėl PKK.
- 61 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Taryba ieškovės pavadinimo palikimą ginčijamuose sąrašuose grindė, viena vertus, tuo, kad tebegaliojo sprendimai, laikytini kompetentingų institucijų sprendimais, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį, ir, kita vertus, pačios Tarybos atliktais vertinimais, kiek tai susiję su virtine įvykių, priskirtinų PKK ir laikytinų teroro aktais, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalį.
- 62 Prieš pradėdant nagrinėti, ar Taryba nurodė pakankamai specifines ir konkrečias priežastis, dėl kurių manė, kad ieškovės pavadinimas turi būti paliktas ginčijamuose sąrašuose, pirmiausia reikia išnagrinėti, ar pakankamai motyvuotas sprendimų, kuriais rėmėsi Taryba, pobūdžio vertinimas.

– *Dėl kompetentingų institucijų sprendimų priėmimo, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį*

- 63 Šiuo klausimu, pirma, konstatuotina, jog Taryba atsiliepime į ieškinį aiškiai pripažįsta, kad nei įvykių, laikytinų teroro aktais, sąrašas, nei Turkijos Respublikos saugumo teismų sprendimai nėra kompetentingos institucijos sprendimai, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį (atsiliepimo į ieškinį 56 ir 119 punktai).
- 64 Antra, dėl sprendimo priskirti prie FTO ir sprendimo priskirti prie SDGT pažymėtina, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, iš jurisprudencijos matyti, jog sąvoka „kompetentinga institucija“, kaip ji suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį, neapsiriboja valstybių narių institucijomis ir iš esmės taip pat gali apimti trečiųjų valstybių institucijas (2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 22 punktas).
- 65 Vis dėlto iš jurisprudencijos matyti ir tai, kad prieš remdamasi trečiosios valstybės institucijos sprendimu Taryba privalo patikrinti, ar šis sprendimas priimtas paisant teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą (2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 24 punktas). Tai reiškia, kad Taryba privalo sprendimų dėl lėšų išaldymo motyvų pareiškimuose nurodyti informaciją, leidžiančią manyti, kad ji patikrino, ar paisyta šių teisių (2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 31 punktas). Tam pakanka, kad Taryba sprendimo dėl lėšų išaldymo motyvų pareiškime glaustai nurodytų priežastis, dėl kurių mano, kad trečiosios valstybės sprendimas, kuriuo ji ketina remtis, buvo priimtas paisant teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą (2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 33 punktas).
- 66 Konstatuotina, kad įgyvendinimo reglamentų Nr. 125/2014 ir 790/2014 motyvų pareiškime nėra jokių duomenų, leidžiančių manyti, kad Taryba iš tikrųjų patikrino, ar sprendimai priskirti prie FTO ir SDGT buvo priimti paisant teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą. Taigi, Taryba negali, kaip nagrinėjamu atveju, tik abstrakčiai konstatuoti, nepateikdama daugiau informacijos apie nagrinėjamų procedūrų eigą, kad pagal JAV teisę dėl sprendimo priskirti prie FTO galima pasinaudoti teisminėmis teisių gynimo priemonėmis, o dėl sprendimo priskirti prie SDGT – administracinėmis ir teisminėmis teisių gynimo priemonėmis. Taigi iš įgyvendinimo reglamentų Nr. 125/2014 ir 790/2014 motyvų neaišku, ar Taryba įvykdė jai šiuo klausimu tenkančią pareigą atlikti patikrinimą.
- 67 Be to, įgyvendinimo reglamentų Nr. 125/2014 ir 790/2014 motyvų pareiškime nėra jokios informacijos apie priežastis, dėl kurių Taryba manė, kad sprendimai priskirti prie FTO ir SDGT yra kompetentingos institucijos sprendimai, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį. Motyvų pareiškime nepaaiškinta, kodėl sprendimai priskirti prie FTO ir SDGT gali būti laikomi „pavedimu, remiantis rimtais ir patikimais įrodymais ar įkalčiais, pradėti tyrimus ar baudžiamąjį persekiojimą dėl teroro akto, pasikėsinimo padaryti, dalyvauti ar padėti darant tokią veiką, arba

nuteisimu už tokius veiksmus“, kaip tai suprantama pagal Bendrąją poziciją 2001/931. Motyvų pareiškime taip pat nėra jokios informacijos apie tai, kad Taryba iš tikrųjų nagrinėjo, ar konkrečios faktinės aplinkybės, kuriomis rėmėsi JAV institucijos, patenka į teroro akto sąvoką, kaip ji suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalį. Taigi iš įgyvendinimo reglamentų Nr. 125/2014 ir 790/2014 motyvų neaišku, ar Taryba įvykdė jai šiuo klausimu tenkančią pareigą atlikti patikrinimą.

- 68 Trečia, dėl Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministro įsakymo konstatuotina, kad Taryba visiškai nenurodo priežasčių, dėl kurių manė, kad šis įsakymas yra kompetentingos institucijos sprendimas, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį. Konkrečiai kalbant, įgyvendinimo reglamentų Nr. 125/2014 ir 790/2014 motyvų pareiškime nėra jokio Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministro įsakymą pagrindžiančių motyvų aprašymo ir jokios informacijos apie tai, kad Taryba iš tikrųjų nagrinėjo, ar konkrečios faktinės aplinkybės, kuriomis rėmėsi Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministras, patenka į teroro akto sąvoką, kaip ji suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalį. Šiuo klausimu Tarybos atsiliepime į ieškinį nurodytas 2008 m. spalio 23 d. Sprendimas *People's Mojahedin Organization of Iran / Taryba* (T-256/07, EU:T:2008:461) nagrinėjamu atveju neturi reikšmės, nes toje byloje ieškovė neneigė vertinimo, kad Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministro įsakymas yra kompetentingos nacionalinės institucijos sprendimas, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį.

– *Dėl specifinių ir konkrečių priežasčių, dėl kurių ieškovės pavadinimas paliktas ginčijamuose sąrašuose*

- 69 Bet kuriuo atveju, net jei būtų laikoma, kad Taryba įvykdė pareigą motyvuoti, kiek tai susiję su bent vieno kompetentingos nacionalinės institucijos sprendimo priėmimu, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį, reikia priminti, kad jeigu atsižvelgiant į praėjusį laiką ir dėl pasikeitusių konkretaus atvejo aplinkybių vien tai, kad nacionalinis sprendimas, kuriuo buvo grindžiamas pirminis įtraukimas, tebegalioja, nebeleidžia daryti išvados, kad tebeegzistuoja pavojus, jog atitinkamas asmuo ar subjektas dalyvaus teroristinėje veikloje, Taryba privalo pagrįsti tokio asmens ar subjekto palikimą šiame sąraše, pateikdama naują situacijos įvertinimą, kuriame atsižvelgiama į naujausius faktus, patvirtinančius, kad šis pavojus dar egzistuoja (žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 54 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 70 Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad nuo sprendimų, kuriais remiantis ieškovės pavadinimas pirmą kartą buvo įtrauktas į ginčijamus sąrašus, priėmimo iki įgyvendinimo reglamentų Nr. 125/2014 ir 790/2014 priėmimo, t. y. nuo ieškovės pavadinimo pirminio įtraukimo į ginčijamus sąrašus iki šių aktų priėmimo, praėjo reikšmingas laikotarpis. Iš tiesų Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministro įsakymas buvo priimtas 2001 m., sprendimas priskirti PKK prie FTO – 1997 m., sprendimas priskirti PKK prie SDGT – 2001 m., sprendimas dėl PKK pavadinimo pirminio įtraukimo į ginčijamus sąrašus – 2002 m., o įgyvendinimo reglamentai Nr. 125/2014 ir 790/2014 buvo priimti 2014 m. Toks ilgesnis nei dešimties metų laikotarpis savaime yra aplinkybė, leidžianti manyti, kad Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministro įsakyme pateiktų vertinimų ir sprendimų priskirti prie FTO ir SDGT nepakako, kad būtų galima įvertinti, ar šių aktų priėmimo dieną tebeegzistavo pavojus, jog ieškovė dalyvaus teroristinėje veikloje.
- 71 Be to, kaip Taryba nurodė įgyvendinimo reglamentų Nr. 125/2014 ir 790/2014 motyvų pareiškime, ieškovė nuo 2009 m. kelis kartus vienašališkai skelbė paliaubas. Nors įgyvendinimo reglamentų Nr. 125/2014 ir 790/2014 motyvų pareiškime apie tai neužsiminta, ieškovė teisingai pažymi, kad 2012 ir 2013 m. tarp PKK ir Turkijos vyriausybės vyko taikos derybos. Konkrečiai kalbant, 2013 m. kovo 21 d. Abdullah Öcalan paragino siekti taikos. 2013 m. kovo 21 d. pranešime spaudai Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai Catherine Ashton ir už Europos kaimynystės politiką ir plėtrą atsakingas Komisijos narys Štefan Füle bendru pareiškimu prisijungė prie

A. Öcalan kvietimo, ragindami PKK sudėti ginklus ir pasitraukti už Turkijos ribų, skatindami visas šalis nepaliaujamai siekti taikos ir gerovės visiems Turkijos piliečiams ir visapusiškai remdami taikos procesą.

- 72 Taigi Taryba privalėjo PKK pavadinimo palikimą ginčijamuose sąrašuose pagrįsti naujausiais duomenimis, kurie patvirtintų tebeegzistuojantį pavojų, kad ieškovė dalyvaus teroristinėje veikloje. Darytina išvada, kad Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministro įsakymas ir sprendimai priskirti prie FTO ir SDGT, net jeigu jie tebegaliojo, patys savaime nebuvo pakankamas pagrindas, kuriuo buvo galima grįsti įgyvendinimo reglamentus Nr. 125/2014 ir 790/2014, kiek jie susiję su ieškove.
- 73 Tiesa, įgyvendinimo reglamentų Nr. 125/2014 ir 790/2014 motyvų pareiškime Taryba taip pat remiasi, pirma, tuo, kad su PKK siejamos grupuotės vykdė teroristinius išpuolius, nepaisydamos šio sprendimo 71 punkte minėtų vienašalių paliaubų, ir, antra, 69 įvykių, laikytinų teroro aktais ir priskirtinų PKK, įvykusių jau priėmus Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministro įsakymą ir sprendimus priskirti prie FTO ir SDGT, sąrašu. Iš bylos medžiagos nematyti, kad šie įvykiai yra pagrįsti valstybių narių kompetentingų institucijų sprendimais.
- 74 Šiuo klausimu, pirma, iš jurisprudencijos matyti, kad pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 6 dalį reikalaujama, kad Taryba bent kartą per pusmetį atliktų „atnaujinimą“, siekdama užtikrinti, kad, remiantis kompetentingos institucijos priimtu nacionaliniu sprendimu, yra pagrindo šiame sąraše „palikti“ į jį jau įtrauktą asmenį ar subjektą, tačiau nereikalaujama, kad dėl bet kokio naujo aspekto, kuriuo Taryba remiasi, norėdama pagrįsti atitinkamo asmens ar subjekto pavadinimo palikimą ginčijamame sąraše, kompetentinga institucija priimtų nacionalinį sprendimą po to, kai buvo priimtas sprendimas, kuriuo buvo grindžiamas pirminis įtraukimas (2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 62 punktas).
- 75 Antra, iš jurisprudencijos taip pat matyti, kad atitinkamas asmuo ar subjektas, pareikšdami ieškinį dėl jų palikimo ginčijamame sąraše, gali ginčyti visus duomenis, kuriais Taryba remiasi, siekdama įrodyti tebeegzistuojantį pavojų, kad jie gali dalyvauti teroristinėje veikloje, neatsižvelgiant į tai, ar šie duomenys gauti iš kompetentingos institucijos priimto nacionalinio sprendimo, ar kito šaltinio. Kilus ginčui, Taryba turi patvirtinti ginčijamų faktinių aplinkybių pagrįstumą, o Sąjungos teismas – patikrinti jų turinio teisingumą (žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 71 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 76 Taigi nagrinėjamu atveju, priešingai, nei teigia ieškovė, niekas nedraudė, kad Taryba, siekdama ieškovei priskirti įvykius ir juos laikyti teroro aktais tam, kad būtų pateisintas jos pavadinimo palikimas ginčijamuose sąrašuose, remtūsi informacija, gauta ne iš kompetentingos institucijos sprendimų, kaip jie suprantami pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį.
- 77 Vis dėlto, kadangi ieškovė šiame ieškinyje ginčija kai kurių šių įvykių tikrumą, jų priskyrimą PKK, nors už juos atsakingi kiti asmenys, arba šių įvykių aplinkybes, pagal šio sprendimo 75 punkte primintą jurisprudenciją Taryba turi patvirtinti ginčijamų faktinių aplinkybių pagrįstumą, o Bendrasis Teismas – patikrinti jų turinio teisingumą.
- 78 Tačiau motyvų pareiškime pateiktos informacijos glaustumas neleidžia Bendrajam Teismui vykdyti šių ieškovės ginčijamų įvykių teisminės kontrolės. Iš tiesų reikia pritarti ieškovei ir konstatuoti, kad įgyvendinimo reglamentų Nr. 125/2014 ir 790/2014 motyvų pareiškime nenurodyta jokių duomenų, kuriais Taryba rėmėsi, darydama išvadą, kad nagrinėjami įvykiai yra nustatyti, priskirtini ieškovei ir atitinka visus Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus kriterijus.
- 79 Dėl įvykių, kurių tikrumo ir priskyrimo ieškovė neginčija, konstatuotina, kad jie įvyko anksčiau, nei šio sprendimo 71 punkte nurodytos taikos derybos, taigi, negali pašalinti šio sprendimo 72 punkte nurodyto motyvų trūkumo.

– Išvada

80 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia daryti išvadą, kad Taryba įgyvendinimo reglamentų Nr. 125/2014 ir 790/2014 motyvų pareiškime nepakankamai motyvavo savo vertinimą dėl vieno ar daugiau kompetentingų institucijų sprendimų priėmimo, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį, taip pat nenurodė pakankamai specifinių ir konkrečių priežasčių, dėl kurių ieškovės pavadinimas paliktas ginčijamuose sąrašuose. Todėl darytina išvada, kad įgyvendinimo reglamentai Nr. 125/2014 ir 790/2014 motyvuoti nepakankamai.

Dėl įgyvendinimo reglamentų 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 ir 2017/1420, taip pat sprendimų 2015/521, 2015/1334 ir 2017/1426

81 Pirmiausia konstatuotina, kad dėl įgyvendinimo reglamentų 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 ir 2017/1420, taip pat dėl sprendimų 2015/521, 2015/1334 ir 2017/1426 pateiktas toks pats motyvų pareiškimas; jo struktūra nurodoma toliau.

82 Motyvų pareiškime Taryba visų pirma nurodo, kad rėmėsi priimtais sprendimais, kuriuos ji laiko kompetentingos institucijos sprendimais, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį, t. y. Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministro įsakymu, iš dalies papildytu 2006 m. liepos 14 d. įsakymu; sprendimu priskirti prie FTO ir sprendimu priskirti prie SDGT; Prancūzijos teismų sprendimais. Šiuo klausimu Taryba nurodo, kad nagrinėjo faktines aplinkybes, kuriomis grindžiami šie sprendimai, ir laikėsi nuomonės, kad jos tikrai patenka į sąvokas „teroro aktai“ ir „su teroro aktais susijusios grupės ir organizacijos“, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 2 ir 3 dalis (motyvų pareiškimo 1–7 punktai).

83 Toliau Taryba konstatuoja, kad nurodyti kompetentingų institucijų sprendimai tebegalioja. Be to, Taryba nurodo, kad nagrinėjo, ar jos turimi duomenys leidžia išbraukti PKK pavadinimą iš ginčijamų sąrašų, ir pripažino, kad tokių duomenų nėra. Ji taip pat mano, kad PKK pavadinimo įtraukimą į ginčijamus sąrašus pagrindžiantys motyvai tebegalioja (motyvų pareiškimo 8–10 punktai).

84 Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Taryba daro išvadą, kad PKK pavadinimas turi būti paliktas ginčijamuose sąrašuose (motyvų pareiškimo 11 punktas).

85 Be to, prie motyvų pareiškimo pridėtas išsamus kiekvieno iš kompetentingų institucijų sprendimų, nurodytų šio sprendimo 82 punkte, aprašymas, kuriame pateikiama terorizmo sąvokos apibrėžtis nacionalinėje teisėje, taikytino nacionalinio administracinio ir teismo proceso aprašymas, procedūros eigos ir vėlesnių veiksmų, kurių imtasi dėl nagrinėjamo nacionalinio sprendimo, santrauka, kompetentingų institucijų išvadų dėl ieškovės santrauka, faktinių aplinkybių, kuriomis rėmėsi šios kompetentingos institucijos, aprašymas ir išvada, kad šios faktinės aplinkybės yra teroro aktai, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalį.

86 Pirma, dėl motyvų pareiškimo A priedo, susijusio su Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministro įsakymu, pažymėtina, jog Taryba jame, be kita ko, nurodo, kad šis įsakymas buvo priimtas 2001 m., nes tuometinis Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministras turėjo pagrindo manyti, kad PKK vykdė ir dalyvavo vykdant teroro aktus, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 2 dalį (3, 4 ir 16 punktai). Šiuo klausimu Taryba nurodo, kad nagrinėjami teroro aktai buvo teroristiniai išpuoliai, priskirtini PKK nuo 1984 m., ir kad XX a. dešimtojo dešimtmečio pradžioje PKK, siekdama padidinti spaudimą Turkijos vyriausybei, vykdė teroristinę kampaniją, susijusią su Vakarų interesais ir investicijomis. Taryba pažymi, kad nors, atrodo, PKK šios kampanijos nevykdė nuo 1995 iki 1999 m., ji ir toliau kėlė grėsmę Turkijos kurortams. Taryba nurodo mananti, kad šios faktinės aplinkybės susijusios su Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos i ir ii punktuose įtvirtintais tikslais ir Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos iii punkto a, c, d, f, g ir i papunkčiuose išvardytais smurto veiksmais (16 punktas).

- 87 Taryba taip pat pažymi, kad 2014 m. gruodžio 3 d. Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministras nusprendė atmesti prašymą panaikinti PKK uždraudimą ir šį uždraudimą taikyti toliau. Šiuo klausimu Taryba nurodo, kad remdamasis turimais įrodymais Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministras turėjo pagrindo manyti, kad PKK tebėra susijusi su teroro aktais, nes vykdė ir dalyvavo vykdant teroro aktus, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 2 dalį. Taryba pažymi, kad Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministras rėmėsi, be kita ko, tuo, kad 2014 m. gegužės mėn. PKK įvykdė tris atskirus išpuolius, tarp jų 2014 m. gegužės 13 d. išpuolį, per kurį karinio avanposto statybvietėje Tundželyje (Turkija) buvo sužeisti du kareiviai, taip pat tuo, kad 2014 m. rugpjūčio mėn. PKK užpuolė šiluminę elektrinę ir pagrobė įkaitais tris inžinierius kinus (17 punktas). Taryba taip pat nurodo, jog 2014 m. spalio mėn. PKK įspėjo, kad jei Turkijos Respublika nekovos su grupuote „Islamo valstybė“, žlugs trapus taikos procesas, kuriame dalyvauja PKK (18 punktas).
- 88 Galiausiai Taryba daro išvadą, kad tai, kas išdėstyta šio sprendimo 86 ir 87 punktuose, atitinka Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos i ir ii punktuose įtvirtintus tikslus ir Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos iii punkto a, c, d, f–i papunkčiuose išvardytus teroro aktus (19 punktas).
- 89 Antra, dėl motyvų pareiškimo B priedo, susijusio su Prancūzijos teismų sprendimais, pažymėtina, jog Taryba jame, be kita ko, nurodo, kad 2011 m. lapkričio 2 d. sprendimu *tribunal de grande instance de Paris* (Paryžiaus apygardos teismas) nuteisė asociaciją „CCK Ahmet Kaya“ už dalyvavimą nusikalstamame susivienijime, siekiant rengti teroro aktą ir už teroristinės grupės finansavimą. Taryba pažymi, kad, pirma, šis nuosprendis apeliacinėje instancijoje buvo patvirtintas 2013 m. balandžio 23 d. *cour d’appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas) sprendimu, o kasacinėje instancijoje – 2014 m. gegužės 21 d. *Cour de cassation* (Kasacinis Teismas) sprendimu, ir, antra, šie trys teismai savo atitinkamuose sprendimuose nusprendė, kad asociacija „CCK Ahmet Kaya“ yra PKK „teisinė priedanga“ Prancūzijoje (11–14, 20 ir 21 punktai). Be to, Taryba pažymi, jog *tribunal de grande instance de Paris* (Paryžiaus apygardos teismas) ir *cour d’appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas) nusprendė, kad PKK gali būti laikoma „teroristine organizacija“. Šiuo klausimu Taryba pažymi, kad *cour d’appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas) rėmėsi, be kita ko, virtine išpuolių, įvykdytų Turkijoje 2005 ir 2006 m. ir tiesiogiai priskirtinų PKK arba PKK ginkluotuoju sparnu laikomiems TAK, taip pat virtine tyčinių padegimų ir išpuolių Molotovo kokteiliais Prancūzijoje ir Vokietijoje 2007 m. (15–19 punktai). Taryba daro išvadą, kad teroro aktai, Prancūzijos teismų priskirti PKK, patenka į Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos i punkto, 1 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos ii punkto ir 1 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos iii punkto a ir b papunkčių taikymo sritį (22 punktas).
- 90 Trečia, dėl motyvų pareiškimo C priedo, susijusio su sprendimais priskirti prie FTO ir SDGT, pažymėtina, jog Taryba jame, be kita ko, nurodo, kad sprendimas priskirti prie FTO buvo priimtas 1997 m. spalio 8 d., o sprendimas priskirti prie SDGT – 2001 m. spalio 31 d. (3 ir 4 punktai).
- 91 Toliau ji pažymi, kad sprendimus priskirti prie FTO po penkerių metų savo iniciatyva peržiūri *United States Secretary of State* (JAV valstybės sekretorius, Jungtinės Amerikos Valstijos), jeigu per tą laiką nebuvo gauta prašymo atšaukti sprendimą dėl priskyrimo. Pats atitinkamas subjektas kas dvejus metus taip pat gali prašyti atšaukti sprendimą dėl jo priskyrimo, pateikdamas įrodymų, patvirtinančių, kad aplinkybės, kuriomis buvo grindžiamas sprendimas priskirti jį prie FTO, iš esmės pasikeitė. JAV valstybės sekretorius ir *United States Congress* (JAV Kongresas, Jungtinės Amerikos Valstijos) taip pat gali savo iniciatyva atšaukti sprendimą priskirti prie FTO. Be to, atitinkamas subjektas gali pateikti skundą dėl sprendimo priskirti jį prie FTO *Circuit Court of Appeals for the District of Columbia* (Kolumbijos apygardos federalinis apeliacinis teismas, Jungtinės Amerikos Valstijos). Dėl sprendimų priskirti prie SDGT Taryba pažymi, kad jie nėra nuolat peržiūrimi, tačiau juos galima ginčyti federaliniuose teismuose (8–11 punktai). Be to, Taryba konstatuoja, kad sprendimai priskirti ieškovei prie FTO ir SDGT nebuvo ginčijami JAV teismuose ir dėl jų šiuo metu nevyksta jokie teismo procesai

(11 ir 12 punktai). Atsižvelgdama į peržiūros procedūras ir galimų teisių gynimo priemonių aprašymą Taryba mano, kad taikytinuose JAV teisės aktuose užtikrinama teisė į gynybą ir teisė į veiksmingą teisminę gynybą (13 punktas).

- 92 Taryba taip pat pažymi, kad JAV institucijos, priimdamos sprendimus priskirti prie FTO ir SDGT, rėmėsi, be kita ko, PKK įvykdytais išpuoliais. Šiuo klausimu ji nurodo, kad JAV užsienio reikalų ministerijos parengtoje 2013 m. metinėje ataskaitoje dėl terorizmo pateikti konkretūs motyvai, dėl kurių buvo priimtas ir paliktas toliau taikyti sprendimas priskirti PKK prie FTO, t. y. 2012 m. rugpjūčio 22 d. išpuolis prieš Turkijos karinį konvojų, per kurį žuvo penki kareiviai ir sužeisti septyni žmonės; trijų Turkijos politikų pagrobimas 2012 m. vasarą; 2012 m. lapkričio 4 d. sprogdinimas netoli santuokos sudarymo vietos, per kurį žuvo du vaikai, sužeisti 26 asmenys ir apgadinti keli komerciniai pastatai; 2012 m. lapkričio 18 d. ginkluoti susirėmimai, per kuriuos žuvo penki kareiviai ir sužeistas vienas žmogus. Taryba daro išvadą, kad šie įvykiai atitinka Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos i, ii ir iii punktuose įtvirtintus tikslus ir Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos iii punkto a–c ir f papunkčiuose išvardytus teroro aktus (14–17 punktai).
- 93 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Taryba ieškovės pavadinimo palikimą ginčijamuose sąrašuose grindė, viena vertus, tuo, kad tebegaliojo sprendimai, laikytini kompetentingų institucijų sprendimais, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį, ir, kita vertus, pačios Tarybos atliktais vertinimais, kad nėra duomenų, leidžiančių išbraukti PKK pavadinimą iš ginčijamų sąrašų, ir kad tebeegzistuoja reikšmingos priežastys, kuriomis buvo grindžiamas PKK pavadinimo įtraukimas į ginčijamus sąrašus.
- 94 Bendrojo Teismo nuomone, pirmiausia reikia išnagrinėti, ar motyvai, susiję su specifinėmis ir konkrečiomis priežastimis, dėl kurių Taryba manė, kad ieškovės pavadinimas turi būti paliktas ginčijamuose sąrašuose, yra pakankami.
- 95 Šiuo klausimu visų pirma primintina, kad jeigu atsižvelgiant į praėjusį laiką ir dėl pasikeitusių konkrečiau atvejo aplinkybių vien tai, kad nacionalinis sprendimas, kuriuo buvo grindžiamas pirminis įtraukimas, tebegalioja, nebeleidžia daryti išvados, kad tebeegzistuoja pavojus, jog atitinkamas asmuo ar subjektas dalyvaus teroristinėje veikloje, Taryba privalo pagrįsti tokio asmens ar subjekto pavadinimo palikimą šiame sąraše, pateikdama naują situacijos įvertinimą, kuriame atsižvelgiama į naujausius faktus, patvirtinančius, kad šis pavojus tebeegzistuoja (žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 54 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 96 Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad nuo sprendimų, kuriais remiantis ieškovės pavadinimas pirmą kartą buvo įtrauktas į ginčijamus sąrašus, priėmimo iki šio sprendimo 81 punkte išvardytų ginčijamų aktų priėmimo, t. y. nuo ieškovės pavadinimo pirminio įtraukimo į ginčijamus sąrašus iki ginčijamų aktų priėmimo, praėjo reikšmingas laikotarpis. Iš tiesų Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministro įsakymas buvo priimtas 2001 m. Sprendimas priskirti PKK prie FTO buvo priimtas 1997 m., o sprendimas priskirti PKK prie SDGT – 2001 m. Galiausiai PKK pavadinimas pirmą kartą buvo įtrauktas į ginčijamus sąrašus 2002 m. Šio sprendimo 81 punkte išvardyti ginčijami aktai buvo priimti nuo 2015 m. kovo 26 d. iki 2017 m. rugpjūčio 4 d.
- 97 Toks ilgesnis nei dešimties metų laikotarpis savaime yra aplinkybė, leidžianti manyti, kad Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministro įsakyme pateiktų vertinimų ir sprendimų priskirti prie FTO ir SDGT nepakako, kad būtų galima įvertinti, ar ginčijamų aktų priėmimo dieną tebeegzistavo pavojus, jog ieškovė dalyvaus teroristinėje veikloje. Todėl Taryba privalėjo PKK pavadinimo palikimą ginčijamuose sąrašuose pagrįsti naujausiais duomenimis, kurie patvirtintų tebeegzistuojantį pavojų, kad ieškovė dalyvaus teroristinėje veikloje. Taigi darytina išvada, kad Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministro įsakymas ir sprendimai priskirti prie FTO ir SDGT, net jeigu jie tebegaliojo, patys savaime nebuvo pakankamas pagrindas, kuriuo buvo galima grįsti šio sprendimo 81 punkte išvardytus ginčijamus aktus, kiek jie susiję su ieškove.

- 98 Tiesa, konstatuotina, kad šio sprendimo 81 punkte išvardytų ginčijamų aktų motyvų pareiškimе Taryba nurodo kitus naujausius duomenis. Ji nurodo, kad buvo priimti Prancūzijos teismų sprendimai. Ji nurodo ir kai kuriuos PKK priskirtinus įvykius, kuriais rėmėsi kompetentingos institucijos, priimdamos arba palikdamos toliau taikyti Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministro įsakymą, sprendimus priskirti prie FTO bei SDGT ir Prancūzijos teismų sprendimus. Taryba šiuos įvykius laiko teroro aktais. Be to, Taryba pripažįsta ir tai, kad nenustatė duomenų, leidžiančių išbraukti ieškovės pavadinimą iš ginčijamų sąrašų.
- 99 Vis dėlto konstatuotina, kad Taryba nenurodė priežasčių, kodėl manė, jog šie duomenys leidžia daryti pakankamai pagrįstą išvadą, kad tebeegzistuoja pavojus, jog ieškovė dalyvaus teroristinėje veikloje.
- 100 Pirma, dėl Prancūzijos teismų sprendimų konstatuotina, kad, nors buvo priimti nuo 2011 m. lapkričio 2 d. iki 2014 m. gegužės 21 d., jie grindžiami kur kas ankstesnėmis faktinėmis aplinkybėmis, iš jų naujausios yra aplinkybės, susiklosčiusios likus maždaug 8–10 metų iki šio sprendimo 81 punkte išvardytų ginčijamų aktų priėmimo. Toks laikotarpis savaime yra aplinkybė, leidžianti manyti, kad Prancūzijos teismų sprendimuose pateiktų vertinimų nepakako, kad būtų galima įvertinti, ar šių ginčijamų aktų priėmimo dieną tebeegzistavo pavojus, jog ieškovė dalyvaus teroristinėje veikloje.
- 101 Be to, ieškovė nebuvo teismo procesų, kuriems pasibaigus buvo priimti *tribunal de grande instance de Paris* (Paryžiaus apygardos teismas), *cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas) ir Prancūzijos *Cour de cassation* (Kasacinis Teismas) sprendimai, dalyvė. Tiesa, Taryba motyvų pareiškimо B priedo 13, 14 ir 21 punktuose pažymi, kad pagal šiuos teismų sprendimus asociacija „CCK Ahmet Kaya“ yra PKK „teisinė priedanga“ Prancūzijoje. Vis dėlto tokia formuluotė yra dviprasmiška, ypač atsižvelgiant į tai, kad asociacija „CCK Ahmet Kaya“ nuteista už teroristinės grupės finansavimą, nes rėmė PKK. Iš tiesų Prancūzijos *Cour de cassation* (Kasacinis Teismas), darydamas išvadą, kad asociacija „CCK Ahmet Kaya“, „veikdama per savo organus ar atstovus, nagrinėjamu atveju minėtus faktinius vadovus, žinodama aplinkybes, teikė realią logistinę ir finansinę paramą teroristine pripažintai organizacijai“, netiesiogiai patvirtino, kad asociaciją „CCK Ahmet Kaya“ ir PKK reikia laikyti dviem atskirais subjektais. Taigi Taryba nenurodo pakankamai teisiškai pagrįstų priežasčių, kodėl mano, kad šie Prancūzijos teismų sprendimai yra kompetentingos institucijos sprendimai, priimti „dėl atitinkamų asmenų, grupių ir organizacijų“, kaip tai suprantama pagal Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 4 dalį.
- 102 Taigi darytina išvada, kad Prancūzijos teismų sprendimai, net jeigu jie tebegalioja, patys savaime nėra pakankamas pagrindas, kuriuo galima grįsti šio sprendimo 81 punkte išvardytus ginčijamus aktus, kiek jie susiję su ieškove, taip pat negali pašalinti šio sprendimo 97 punkte nurodyto motyvų trūkumo.
- 103 Antra, dėl įvykių, kuriais Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministras rėmėsi 2014 m. gruodžio 3 d. sprendime atmesdamas prašymą panaikinti PKK uždraudimą, konstatuotina, kad 2015 m. gegužės 26 d. pareiškimе dėl ieškinio patikslinimo ieškovė aiškiai ginčija šių įvykių priskyrimą PKK ir informacijos, pateiktos siekiant pagrįsti išvadą, kad šie įvykiai susiję su Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos i–iii punktuose įtvirtintais tikslais ir su Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos iii punkto a–k papunkčiuose išvardytais smurto veiksmais, pakankamumą.
- 104 Šiuo klausimu iš jurisprudencijos matyti, kad atitinkamas asmuo ar subjektas, pareikšdami ieškinį dėl jų palikimo ginčijamame sąrašė, gali ginčyti visus duomenis, kuriais Taryba remiasi, siekdama įrodyti tebeegzistuojantį pavojų, kad jie gali dalyvauti teroristinėje veikloje, neatsižvelgiant į tai, ar šie duomenys gauti iš kompetentingos institucijos priimto nacionalinio sprendimo, ar kito šaltinio. Kilus ginčui, Taryba turi patvirtinti ginčijamų faktinių aplinkybių pagrįstumą, o Sąjungos teismas – patikrinti jų turinio teisingumą (žr. 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / LTTE*, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 71 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 105 Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad šio sprendimo 81 punkte išvardytų ginčijamų aktų motyvų pareiškime nėra jokių duomenų, leidžiančių manyti, kad Taryba iš tikrųjų išnagrinėjo ir siekė patvirtinti ginčijamų faktinių aplinkybių pagrįstumą. Be to, Taryba vykstant procesui nepateikė duomenų, skirtų šių faktinių aplinkybių pagrįstumui patvirtinti. Pagal šio sprendimo 104 punkte nurodytą jurisprudenciją Taryba negali, kaip nagrinėjamu atveju, tik pakartoti kompetentingos institucijos sprendimo motyvų, pati neišnagrinėjusi jų pagrįstumo. Taigi šio sprendimo 81 punkte išvardytų ginčijamų aktų motyvai neleidžia nei išsiaiškinti, ar Taryba įvykdė jai šiuo klausimu tenkančią pareigą atlikti patikrinimą, nei Bendrajam Teismui vykdyti ginčijamų faktinių aplinkybių turinio teisingumo kontrolės.
- 106 Darytina išvada, jog tai, kad 2014 m. gruodžio mėn. Jungtinės Karalystės vidaus reikalų ministro įsakymas buvo paliktas nepakeistas remiantis 2014 m. gegužės ir rugpjūčio mėn. įvykiais, priskirtinaiš PKK, neleidžia pašalinti šio sprendimo 97 punkte nurodyto motyvų trūkumo.
- 107 Trečia, dėl įvykių, kuriais rėmėsi JAV institucijos, priimdamos arba palikdamos toliau taikyti sprendimus priskirti prie FTO ir SDGT, konstatuotina, kad 2015 m. gegužės 26 d. pareiškime dėl ieškinio patikslinimo ieškovė aiškiai ginčija išvada, kad šie įvykiai susiję su Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos i–iii punktuose įtvirtintais tikslais ir su Bendrosios pozicijos 2001/931 1 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos iii punkto a–k papunkčiuose išvardytais smurto veiksmais, pagrįsti pateiktos informacijos pakankamumą.
- 108 Taip pat konstatuotina, kad šio sprendimo 81 punkte išvardytų ginčijamų aktų motyvų pareiškime nėra jokių duomenų, leidžiančių manyti, kad Taryba iš tikrųjų išnagrinėjo ir siekė patvirtinti ginčijamų faktinių aplinkybių pagrįstumą. Be to, Taryba vykstant procesui nepateikė duomenų, skirtų šių faktinių aplinkybių pagrįstumui patvirtinti. Priešingai, Taryba negali tiksliai nurodyti specifinių ir konkrečių motyvų, kuriais grindžiami sprendimai priskirti prie FTO ir SDGT. Konkrečiai dėl JAV užsienio reikalų ministerijos parengtų metinių ataskaitų dėl terorizmo pažymėtina, jog Taryba triplike aiškiai pripažįsta, kad „nors šiose ataskaitose iš tiesų gali būti informacijos, kuria remdamosi JAV priima sprendimą priskirti prie FTO arba nusprendžia toliau taikyti šį savo sprendimą“, „vis dėlto taip yra ne visada“ (tripliko 115 punktas).
- 109 Pagal šio sprendimo 104 punkte nurodytą jurisprudenciją Taryba negali, kaip nagrinėjamu atveju, tik pakartoti kompetentingos institucijos sprendimo motyvų, pati neišnagrinėjusi jų pagrįstumo. Juo labiau kad nagrinėjamą sprendimą priėmė ne valstybės narės kompetentinga institucija. Taigi šio sprendimo 81 punkte išvardytų ginčijamų aktų motyvai neleidžia nei išsiaiškinti, ar Taryba įvykdė jai šiuo klausimu tenkančią pareigą atlikti patikrinimą, nei Bendrajam Teismui vykdyti ginčijamų faktinių aplinkybių turinio teisingumo kontrolės.
- 110 Ketvirta, dėl duomenų, leidžiančių išbraukti ieškovės pavadinimą iš ginčijamų sąrašų, nebuvimo konstatuotina, kad ieškovė pateikė Tarybai tam tikrų duomenų, kurie, kaip ji mano, leidžia išbraukti PKK pavadinimą iš ginčijamų sąrašų ir kurių visų pirma yra jos 2015 m. kovo 6 d. laiške, pateiktame atsakant į Tarybos raštą, kuriuo ieškovė informuota apie Tarybos ketinimą palikti jos pavadinimą ginčijamuose sąrašuose.
- 111 Pagal jurisprudenciją, jeigu atitinkamas asmuo pateikia pastabas dėl motyvų pareiškimo, kompetentinga Sąjungos institucija privalo atidžiai ir nešališkai išnagrinėti nurodytų motyvų pagrįstumą, atsižvelgdama į šias pastabas ir galimus kartu su jomis pateiktus kaltę paneigiančius įrodymus (2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 114 punktas).

- 112 Nenustatant pareigos išsamiai atsakyti į atitinkamo asmens pateiktas pastabas, SESV 296 straipsnyje numatyta pareiga motyvuoti bet kuriomis aplinkybėmis reiškia, kad nagrinėjama institucija nurodo individualias, specifines ir konkrečias priežastis, dėl kurių mano, kad atitinkamam asmeniui turi būti taikomos ribojamosios priemonės (2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 116 punktą).
- 113 Konstatuotina, kad šio sprendimo 81 punkte išvardytų ginčijamų aktų motyvų pareiškime nėra jokių duomenų, leidžiančių manyti, kad Taryba iš tikrųjų išnagrinėjo ieškovės pateiktus duomenis. Tiesa, ginčijamų aktų motyvų pareiškime teigiama, kad Taryba nagrinėjo, ar jos turimi duomenys leidžia išbraukti PKK pavadinimą iš ginčijamų sąrašų, tačiau tokių duomenų nebuvo (9 punktą). Jei tokios bendro pobūdžio formuluotės gali pakakti, kai nėra gauta jokių pastabų iš asmenų, grupių ir subjektų, kuriems taikomos lėšų išaldymo priemonės, taip nėra tuo atveju, kai, kaip šioje byloje, ieškovė pateikia duomenų, kurie, kaip ji mano, gali pateisinti jos pavadinimo išbraukimą iš ginčijamų sąrašų, neatsižvelgiant į tai, ar šie duomenys yra pagrįsti. Tokiu atveju Taryba, nors ir glaustai, turi į tai atsakyti motyvų pareiškime.
- 114 Tokio motyvų trūkumo negali pašalinti šio sprendimo 19 punkte nurodytame 2015 m. kovo 27 d. Tarybos rašte pateikta informacija, pagal kurią tai, kad tarp kovotojų su grupuote „Islamo valstybė“ yra kurdų grupių, neturi įtakos Tarybos vertinimui, kad PKK atitinka Bendrojoje pozicijoje 2001/931 numatytus priskyrimo kriterijus. Konstatuotina, kad, viena vertus, šio rašto data yra vėlesnė, nei buvo priimtas Reglamentas 2015/513 ir Sprendimas 2015/521, ir, kita vertus, Taryba nenurodo konkrečių duomenų, kuriais remdamasi padarė išvadą, kad tebeegzistuoja pavojus, jog ieškovė dalyvaus teroristinėje veikloje.
- 115 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia daryti išvadą, kad Taryba šio sprendimo 81 punkte išvardytų ginčijamų aktų motyvų pareiškime nenurodė pakankamai specifinių ir konkrečių priežasčių, dėl kurių ieškovės pavadinimas paliktas ginčijamuose sąrašuose. Todėl darytina išvada, kad įgyvendinimo reglamentai 2015/513, 2015/1325, 2015/2425, 2016/1127, 2017/150 ir 2017/1420, taip pat sprendimai 2015/521, 2015/1334 ir 2017/1426 motyvuoti nepakankamai.

Išvada

- 116 Tokiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad Taryba pažeidė SESV 296 straipsnyje numatytą pareigą motyvuoti. Vadinas, septintąjį ieškinio pagrindą reikia pripažinti pagrįstu ir konstatuoti, kad to pakanka norint panaikinti ginčijamus aktus, kiek jie susiję su ieškove (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *HTTS / Taryba*, T-562/10, EU:T:2011:716, 40 punktą).
- 117 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia panaikinti ginčijamus aktus, ir nėra reikalo nagrinėti kitų šiam ieškiniui pagrįsti nurodytų argumentų ir pagrindų. Dėl ieškovės prašymo, kad Bendrasis Teismas pripažintų jai netaikytinu Reglamentą Nr. 2580/2001, pažymėtina, kad jis turi būti atmestas atsisakius pirmojo ieškinio pagrindo, kuriuo buvo grindžiamas šis prašymas.

Dėl ginčijamų aktų panaikinimo padarinių laiko atžvilgiu

- 118 Konstatuotina, kad ginčijami aktai buvo iš dalies pakeisti 2018 m. kovo 21 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2018/468, kuriuo įgyvendinama Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalis ir panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas 2017/1420 (OL L 79, 2018, p. 7), ir tos pačios dienos Tarybos sprendimu (BUSP) 2018/475, kuriuo atnaujinamas asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931 2, 3 ir 4 straipsniai, sąrašas ir panaikinamas Sprendimas 2017/1426 (OL L 79, 2018, p. 26); jais nuo 2018 m. kovo 23 d. buvo pakeisti ginčijami sąrašai ir pratęstas ribojamųjų priemonių taikymas, kiek tai susiję su ieškove.

- 119 Taigi šiuo metu ieškovei taikoma nauja ribojamoji priemonė. Vadinasi, panaikinus ginčijamus aktus, kiek jie susiję su ieškove, jos pavadinimas nebūtų išbrauktas iš ginčijamų sąrašų.
- 120 Darytina išvada, kad nebūtina palikti galioti ginčijamų aktų padarinių, kiek jie susiję su ieškove.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 121 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Taryba pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal ieškovės pateiktus reikalavimus.
- 122 Be to, pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Vadinasi, Komisija ir Jungtinė Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Panaikinti 2014 m. vasario 10 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 125/2014, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 714/2013, kiek jis susijęs su *Kurdistan Workers' Party* (PKK).
2. Panaikinti 2014 m. liepos 22 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 790/2014, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas Nr. 125/2014, kiek jis susijęs su PKK.
3. Panaikinti 2015 m. kovo 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2015/513, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas Nr. 790/2014, kiek jis susijęs su PKK.
4. Panaikinti 2015 m. kovo 26 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2015/521, kuriuo atnaujinamas ir iš dalies keičiamas asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu 2, 3 ir 4 straipsniai, sąrašas ir panaikinamas Sprendimas 2014/483/BUSP, kiek jis susijęs su PKK.
5. Panaikinti 2015 m. liepos 31 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2015/1325, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas 2015/513, kiek jis susijęs su PKK.
6. Panaikinti 2015 m. liepos 31 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2015/1334, kuriuo atnaujinamas asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931 dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu 2, 3 ir 4 straipsniai, sąrašas ir panaikinamas Sprendimas 2015/521, kiek jis susijęs su PKK.

7. Panaikinti 2015 m. gruodžio 21 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2015/2425, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas 2015/1325, kiek jis susijęs su PKK.
8. Panaikinti 2016 m. liepos 12 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/1127, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas 2015/2425, kiek jis susijęs su PKK.
9. Panaikinti 2017 m. sausio 27 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2017/150, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas 2016/1127, kiek jis susijęs su PKK.
10. Panaikinti 2017 m. rugpjūčio 4 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2017/1420, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalis ir panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas 2017/150, kiek jis susijęs su PKK.
11. Panaikinti 2017 m. rugpjūčio 4 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2017/1426, kuriuo atnaujinamas asmenų, grupių ir organizacijų, kuriems taikomi Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu 2, 3 ir 4 straipsniai, sąrašas ir panaikinamas Sprendimas (BUSP) 2017/154, kiek jis susijęs su ieškove.
12. Atmesti likusią prašymo dalį pripažinti PKK netaikytinu 2001 m. gruodžio 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu.
13. Europos Sąjungos Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos PKK patirtos bylinėjimosi išlaidos.
14. Europos Komisija ir Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Frimodt Nielsen

Kreuschitz

Forrester

Póltorak

Perillo

Paskelbtas 2018 m. lapkričio 15 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.